

Czwartek, 15 marca 2012 r.

21. wzywa UE do kontynuowania dialogu politycznego z Nigerią zgodnie z art. 8 zmienionej umowy z Kotonu oraz do zajęcia się w związku z tym kwestiami odnoszącymi się do uniwersalnych praw człowieka, w tym wolności myśli, sumienia, religii lub przekonań i braku dyskryminacji z jakiegokolwiek powodu, ujętymi w powszechnych, regionalnych i krajowych instrumentach praw człowieka;

22. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, rządowi i parlamentom państw członkowskich, federalnemu rządowi Nigerii, instytucjom Unii Afrykańskiej i ECOWAS, sekretarzowi generalnemu ONZ, Zgromadzeniu Ogólnemu ONZ, współprzewodniczącym Wspólnego Zgromadzenia Parlamentarnego AKP-UE oraz Parlamentowi Panafrykańskiemu.

VI Światowe Forum Wodne

P7_TA(2012)0091

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 15 marca 2012 r. w sprawie VI Światowego Forum Wodnego w Marsylii, 12-17 marca 2012 r. (2012/2552(RSP))

(2013/C 251 E/18)

Parlament Europejski,

- uwzględniając VI Światowe Forum Wodne odbywające się w Marsylii w dniach 12–17 marca 2012 r.,
- uwzględniając oświadczenia końcowe z pierwszych pięciu Światowych Forów Wodnych, które odbyły się w Marrakeszu (1997 r.), Hadze (2000 r.), Kioto (2003 r.), Meksyku (2006 r.) i Stambule (2009 r.),
- uwzględniając rezolucję 64/292 Zgromadzenia Ogólnego ONZ z dnia 28 lipca 2010 r. w sprawie prawa człowieka do wody i urządzeń sanitarnych oraz rezolucję 15/9 Rady Praw Człowieka ONZ z dnia 30 września 2010 r. w sprawie praw człowieka i dostępu do wody pitnej i urządzeń sanitarnych,
- uwzględniając Deklarację Milenijną Narodów Zjednoczonych z dnia 8 września 2000 r., która określa milenijne cele rozwoju jako wspólnie ustalone przez społeczność międzynarodową cele dotyczące eliminacji ubóstwa i przewiduje do 2015 r. zmniejszenie o połowę liczby ludności pozbawionej stałego dostępu do zdrowej wody pitnej i podstawowych usług sanitarnych,
- uwzględniając trzecie sprawozdanie ONZ w sprawie gospodarowania zasobami wodnymi na świecie pt. „Woda w zmieniającym się świecie”,
- uwzględniając rezolucję w sprawie zanieczyszczenia wody przyjętą przez Wspólne Zgromadzenie Parlamentarne AKP-UE w Budapeszcie (16-18 maja 2011 r.),
- uwzględniając dyrektywę 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiającą ramy działań Wspólnoty w dziedzinie polityki wodnej ⁽¹⁾ (ramowa dyrektywa wodna),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 29 września 2011 r. w sprawie określenia wspólnego stanowiska UE na konferencję ONZ w sprawie zrównoważonego rozwoju (szczyt Rio+20) ⁽²⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. L 327 z 22.12.2000, s. 1.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2011)0430.

Czwartek, 15 marca 2012 r.

- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 12 marca 2009 r. w sprawie wody w perspektywie 5. Światowego Forum Wodnego w Stambule, 16-22 marca 2009 r. ⁽¹⁾, i z dnia 15 marca 2006 r. w sprawie 4. Światowego Forum Wodnego – Meksyk, 16-22 marca 2006 r. ⁽²⁾,
- uwzględniając skierowane do Komisji pytanie ustne w sprawie 6. Światowego Forum Wodnego w Marsylii, 12-17 marca 2012 r. (O-000013/2012 – B7-0101/2012),
- uwzględniając art. 115 ust. 5 oraz art. 110 ust. 2 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że prawie połowa ludności krajów rozwijających się cierpi na brak urządzeń sanitarnych, ponad 800 mln osób nadal korzysta z niezdrowych źródeł wody pitnej, a niedostateczny dostęp do zdrowej wody i usług sanitarnych oraz złe praktyki higieniczne są co roku przyczyną śmierci ponad 2,5 mln dzieci;
- B. mając na uwadze, że gospodarka wodna ma bezpośredni wpływ na zdrowie ludzkie, wytwarzanie energii, rolnictwo i bezpieczeństwo żywnościowe, a wydajne gospodarowanie wodą to podstawowy warunek ograniczania ubóstwa;
- C. mając na uwadze, że wylesianie, urbanizacja, wzrost liczby ludności, zanieczyszczenie biologiczne i chemiczne oraz zmiany klimatu potęgują zagrożenie dostępności oraz jakości zdrowych i bezpiecznych zasobów wodnych, a także ryzyko wystąpienia powiązanych z wodą ekstremalnych zdarzeń, przy czym najbardziej narażona na te zagrożenia i najmniej zdolna do przystosowania się do takiego rozwoju wypadków jest uboga ludność;
- D. mając na uwadze, że geograficzny rozkład zasobów wodnych jest bardzo niejednorodny, a gospodarowanie jej zasobami przynosi często najlepsze wyniki przy zastosowaniu podejścia opartego na wielopoziomym systemie rządów, które uwypuklają rolę organów regionalnych i lokalnych;
- E. mając na uwadze, że w swoich rezolucjach na temat IV i V Światowego Forum Wodnego Parlament wezwał Komisję i Radę, by zachęcały lokalne organy władzy w UE do przeznaczania części opłat pobieranych od użytkowników za świadczenie usług wodociągowych i kanalizacyjnych na działania z zakresu zdecentralizowanej współpracy, jednak chociaż działania w tej dziedzinie poprawiłyby dostęp osób najuboższych do wody i urządzeń sanitarnych, apele te nie stały się podstawą jakichkolwiek działań;
- F. mając na uwadze, że systemy infrastruktury wodnej są często niewystarczające w krajach rozwijających się i przestarzałe w krajach rozwiniętych;
- G. mając na uwadze, że nowe rozwiązania technologiczne niosą ze sobą potencjał bardziej wydajnego i zgodnego z zasadami trwałego rozwoju gospodarowania zasobami wodnymi, a ponadto można je wykorzystać ze szczególną korzyścią dla krajów rozwijających się;
- H. mając na uwadze, że ramowa dyrektywa wodna określiła ramy ochrony i odtwarzania zasobów czystej wody w UE oraz ich zrównoważonego wykorzystywania w perspektywie długoterminowej;
- I. mając na uwadze, że najlepszym sposobem na osiągnięcie dobrego stanu wód jest ograniczenie zrzutów, emisji i strat substancji zanieczyszczających środowisko;
- J. mając na uwadze, że w proponowanych nowych unijnych ramach wspólnej polityki rolnej i polityki spójności w kontekście strategii Europa 2020 na rzecz inteligentnego i zrównoważonego rozwoju sprzyjającego włączeniu społecznemu opowiedziano się za włączeniem kwestii środowiska i klimatu do głównego nurtu polityki;
- K. mając na uwadze, że odbywające się co trzy lata Światowe Forum Wodne to dla osób zainteresowanych zasobami wodnymi, polityków i decydentów ze wszystkich regionów świata jedyna w swoim rodzaju okazja do spotkania, dyskusji i poszukiwania rozwiązań mających zapewnić bezpieczeństwo w tej dziedzinie;

⁽¹⁾ Dz.U. C 87 E z 1.4.2010, s. 157.

⁽²⁾ Dz.U. C 291 E z 30.11.2006, s. 294.

Czwartek, 15 marca 2012 r.

- L. mając na uwadze, że na VI Światowe Forum Wodne pod hasłem „Czas na rozwiązania” wskazano 12 priorytetowych działań związanych z wodą, pogrupowanych w trzy strategiczne grupy: „zapewnienie powszechnego dobrobytu”, „sprzyjanie rozwojowi gospodarczemu” i „ochrona błękitnej planety”, a także trzy „warunki sukcesu”;

Zapewnienie powszechnego dobrobytu

1. stwierdza, że woda to wspólne dobro należące do całej ludzkości, w związku z czym nie powinna ona stanowić źródła nielegalnego zysku, a dostęp do niej powinien być podstawowym i powszechnym prawem; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że Organizacja Narodów Zjednoczonych uznała prawo człowieka do zdrowej wody pitnej i urządzeń sanitarnych za wynikające z prawa do odpowiedniego poziomu życia; wzywa do podjęcia wszelkich niezbędnych starań, by do 2015 r. zapewnić najuboższej ludności dostęp do wody;
2. wzywa Komisję i państwa członkowskie do bardziej zdecydowanego zaangażowania w pełną realizację milenijnych celów rozwoju ONZ dotyczących wody i urządzeń sanitarnych, a także do uwzględnienia stosownych wyników konferencji ONZ „Rio+20” w sprawie zrównoważonego rozwoju; podkreśla, że debata na Światowym Forum Wodnym powinna być ukierunkowana na strategię i rozwiązania dotyczące rozwoju rolnictwa i rozwoju gospodarczego, mogące zapewnić wysoki poziom dostępności i jakości wody;
3. podkreśla konieczność podjęcia konkretnych zobowiązań na rzecz promowania i ochrony zasobów wodnych, zwłaszcza w świetle zbliżającej się konferencji Rio+20;
4. uważa zdrowie publiczne i ochronę środowiska naturalnego za priorytety każdej polityki gospodarowania wodą; podkreśla podstawowe znaczenie ochrony zasobów wody pitnej dla zdrowia ludzi; wzywa do planowania i wdrażania działań związanych z zasobami wodnymi na poziomie dorzeczy, obejmujących cały cykl hydrologiczny; wskazuje, że problem zanieczyszczenia wody należy rozwiązać u źródła, ograniczając ilość substancji niebezpiecznych dostających się do środowiska i stref ujęć wody pitnej; wzywa do egzekwowania zasady „zanieczyszczający płaci”;
5. podkreśla znaczenie wody dla pokoju i współpracy; wzywa do zawierania i wdrażania międzynarodowych porozumień dotyczących wspólnego gospodarowania transgranicznymi wodami powierzchniowymi i gruntowymi, skłaniających mieszkańców i organy administracji do łączenia wysiłków na rzecz zrównoważonego gospodarowania zasobami wodnymi, a także chroniących przed lokalnymi i międzynarodowymi konfliktami;

Sprzyjanie rozwojowi gospodarczemu

6. podkreśla konieczność utrzymania równowagi w wykorzystywaniu wody do różnych celów, by zaspokoić popyt na wodę oraz zagwarantować jej dostępność i jakość, zwłaszcza w krajach rozwijających się; wzywa do przyjmowania zintegrowanych planów gospodarowania zasobami wodnymi w powiązaniu z planowaniem przestrzennym na skalę międzynarodową, krajową i lokalną;
7. wzywa do inwestycji publicznych i prywatnych w badania i tworzenie innowacyjnych technologii powiązanych z wodą we wszystkich dziedzinach; zachęca do korzystania w rolnictwie z nowych technologii, sprzętu i urządzeń związanych z wodą w celu produkowania wystarczającej ilości zdrowej żywności w sposób zgodny z zasadami trwałego rozwoju dzięki racjonalniejszemu zużyciu wody i lepszemu wykorzystaniu niekonwencjonalnych źródeł wody, w tym dzięki wykorzystywaniu oczyszczonych ścieków do nawadniania oraz do celów przemysłowych;
8. wzywa do zniesienia barier uniemożliwiających transfer wiedzy i technologii w zakresie ochrony i gromadzenia wody, technik nawadniania, gospodarowania wodami gruntowymi, oczyszczania ścieków itp.;
9. podkreśla znaczenie racjonalnego gospodarowania wodą; wzywa do bardziej wydajnego wykorzystania wody, zwłaszcza w sektorach zużywających duże ilości wody, np. w rolnictwie, gdyż właśnie w takich sektorach można uzyskać największe oszczędności pod względem zużycia wody; wzywa również do ustalenia minimalnych wymogów co do wydajności w przypadku wprowadzanych na rynek UE produktów wymagających znacznego zużycia wody, w tym przy uwzględnieniu odpowiedniego potencjału oszczędności energii;

Czwartek, 15 marca 2012 r.

10. podkreśla, że korzystanie z wody w sposób zgodny z zasadami trwałego rozwoju to zarówno ekologiczna i zdrowotna, jak i gospodarcza konieczność; apeluje o większą przejrzystość w systemach ustalania cen wody;

Ochrona błękitnej planety

11. podkreśla, że zmiany klimatu szczególnie mocno wpływają na zasoby wodne, co może prowadzić do zmniejszenia ilości i spadku jakości dostępnej wody, zwłaszcza wody pitnej, a także do zwiększenia częstotliwości i intensywności powodzi i susz; apeluje, by polityka dostosowania do zmian klimatu i łagodzenia ich skutków należycie uwzględniała wpływ tych zmian na zasoby wodne; podkreśla znaczenie strategii zapobiegania ryzyku, łagodzenia go i reagowania na nie dla unikania ekstremalnych zjawisk związanych z wodą;

12. wzywa wszystkie kraje, by do 2015 r. wyznaczyły ilościowe cele w zakresie redukcji zanieczyszczeń chemicznych i biologicznych pochodzących ze ścieków komunalnych i z działalności prowadzonej na lądzie, mające na celu ochronę i przywracanie jakości wody oraz sprzyjanie stosowaniu zasad trwałego rozwoju w odniesieniu do zasobów wodnych i ekosystemów; przypomina państwom członkowskim o wynikającym z ramowej dyrektywy wodnej obowiązku osiągnięcia dobrego stanu wód do roku 2015; wzywa państwa członkowskie do podjęcia wszelkich niezbędnych środków oraz do przeznaczenia wystarczających środków finansowych na realizację tych celów w zakresie jakości wody;

Warunki sukcesu

13. zachęca do utworzenia bazy wiedzy hydrologicznej do wspólnego użytkowania na szczeblu światowym i na szczeblu UE; wzywa do opracowania kluczowych ogólnych wskaźników jakości, ilości, dostępności i przystępności wody, a także wskaźników racjonalnego wykorzystywania wody na poziomie dorzeczy;

14. popiera tworzenie zintegrowanych planów gospodarowania dorzeczami na szczeblu światowym; podkreśla podstawowe znaczenie planów gospodarowania dorzeczami dla wdrażania polityki wodnej UE w oparciu o ramową dyrektywę wodną; kładzie nacisk na zasadniczą rolę regionalnych i lokalnych organów władzy w rozwiązywaniu globalnych problemów dotyczących zasobów wodnych przy zachowaniu opłacalności, a także w zapobieganiu korupcji;

15. wzywa Komisję, by w imieniu Unii Europejskiej i wraz z państwami członkowskimi przystąpiła do konwencji ONZ z 1997 r. dotyczącej międzynarodowych cieków wodnych oraz by popierała wejście w życie zmian do konwencji helsińskiej z 1992 r. o ochronie i użytkowaniu cieków transgranicznych i jezior międzynarodowych, co umożliwi rozszerzenie zakresu tego instrumentu na kraje spoza EKG-ONZ, a także by zachęcała do powszechniejszej ratyfikacji zatytułowanego „Woda i zdrowie” protokołu do konwencji helsińskiej z 1992 r. z myślą o wspieraniu skoordynowanego i sprawiedliwego zarządzania zasobami krajowych i międzynarodowych zbiorników wodnych;

16. podkreśla potrzebę tematycznego skoncentrowania dostępnych środków finansowych przeznaczanych na zagadnienia dotyczące wody oraz włączenia kwestii zasobów wodnych do głównego nurtu wszystkich dziedzin polityki, w tym wszystkich instrumentów finansowych i prawnych UE; podkreśla, że rozwiązywanie problemów dotyczących wody nierozzerwalnie wiąże się z pomyślnym przejściem na ekologiczną gospodarkę i z jej funkcjonowaniem;

17. ponownie wzywa Komisję i Radę, by zachęcały lokalne organy władzy w UE do przeznaczania części opłat pobieranych od użytkowników za świadczenie usług wodociągowych i kanalizacyjnych na działania z zakresu zdecentralizowanej współpracy; wskazuje na przyjętą przez niektóre państwa członkowskie zasadę „1% na solidarność w sprawie wody” jako na przykład warty upowszechniania;

*

* *

18. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, rządóm i parlamentom państw członkowskich oraz Sekretarzowi Generalnemu ONZ.